

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 617. — 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1883. ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 669

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΛΓΙΝΕΙΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ, ὑπὸ Ἀν-
τωνίου Μηλιαράκη.

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, μυθιστορία Ἰουλίου Κλαρετζή,
μετάφρασις Χ. Α.

ΤΑ ΘΕΡΙΝΑ ΘΕΑΤΡΑ, ὑπὸ Χ. Ἀννίνου.

ΥΓΙΕΙΝΗ, ΑΙ ΧΕΙΡΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ,
ὑπὸ Θ. Χ. Φλώρα.

ΜΟΣΧΟΒΟΛΟΥΣΕ ΤΟ ΧΑΡΤΙ ποίημα, ὑπὸ Γ.
Δροσίνη.

ΚΗΦΙΣΣΙΑ, ποίημα ὑπὸ Κ. Μάνου.

Ο ΜΕΓΑΣ ΣΙΒΗΡΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Φιλολογικὸν γεγονός εἶνε πάντοτε ἡ ἐκδοσις νέου ἔργου τοῦ κορυφαίου τῶν συγχρόνων γάλλων μυθιστοριογράφων Ἐμιλίου Ζολᾶ, ἑξαιρετικῆς δὲ σημασίας θεωρεῖται ἡ δημοσίευσίς τοῦ νεωκταίου, ὅπερ φέρει τὸ ὄνομα *Οὐρεϊρον*. Τὸ ἔργον τοῦτο ὅλως διάφορον πρὸς τὰ ἀποτελοῦντα τὴν μεγάλην σειρὰν τῶν Ρουγὸν-Μακάρ θρασυτάτα ἐν τῇ πραγματικότητι, εἶνε πλήρες ἀγνῆς καὶ περιπαθοῦς ποιήσεως ἄξιον τοῦ τίτλου ὃν φέρει. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ τὸ ἔργον τοῦτο προσηλάσσει καὶ τοὺς ἐπείκους καὶ τοὺς ψόγους τῶν κριτικῶν, ὧν οἱ μὲν ἐθεώρησαν αὐτὸ ὡς ἀποτυχίαν καὶ ἀξίαν τιμωρίαν τοῦ θελήσαντος; ὡς ἀνέλθῃ εἰς ποιητικὸν αἰθέρα ἀρχηγοῦ τῆς πραγματικῆς σχολῆς, οἱ δὲ τούναντιον ὡς θριαμβευτικὴν αὐτοῦ νίκην.

— Ἡ ῥωσικὴ κυβερνήσις προκηρύττει διεθνῆ ἀγῶνα πρὸς συγγραφὴν πραγματείας περὶ «Δηλητηριάσεως ἐξ Ἰχθύων». Ὅριον ὑποβολῆς χειρογράφων ἐτάχθη ἡ 1 Ἰανουαρίου 1893.

— Ὁμιλος Ἀμερικανῶν φυσιοδιδῶν ἐξέδραμεν ἐσχάτως εἰς τὰς νήσους Γαλαπάγος, ὅπου ἄλλοτε ἔκαμεν εὐρυτάτας ἐρίους καὶ μελέτας ὁ Δάρβιν. Ἐκ τῆς ἐπιστημονικῆς ταύτης ἐκδρομῆς συνεκομίσθη πλουσία συλλογὴ ζῶων, ἐλπίζεται δὲ ὅτι νέον φῶς θέλει ἐπιχυθῇ εἰς πολλὰ δύσλυτα ζητήματα.

— Τὸ United States signal service ἐπεράτωσεν ἔρτι λίαν ἐνδιαφέροντα βιβλιογραφικὸν κατάλογον Μετεωρολογίας, περιλαμβάνοντα περὶ τὰς 50,000 ἀριθμῶν.

— Τὸ διεθνὲς συνέδριον τῆς Ἑγγληματικῆς Ἀνθρωπολογίας θέλει συνελθῇ τὸ δεύτερον ἐν Παρίσις κατὰ τὴν 1 Ἀυγούστου 1889 ἀφ' ὃς συνεδριάσεις αὐτοῦ θὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα. Πᾶσα αἴτησις, ἀνακοίνωσις κλπ. σχεῖν ἔχουσα πρὸς τὸ συνέδριον ἀπευθύνεται πρὸς τὸν γενικὸν γραμματεῖα αὐτοῦ κ. Magitot 8, rue des Saints-Pères εἰς Παρίσιον.

— Ἀμερικανὸς ἀστρονόμος, συνεπείᾳ πειραμάτων καὶ σχετικῶν ὑπολογισμῶν, ἐξήγαγεν ὅτι ἡ δύναμις τοῦ σελη-

ναίου φωτὸς ἐν τῇ ὀλίγῃ αὐτοῦ λήμψει ἰσοδυναμεῖ πρὸς 134 τετρακισεκατομμυρία κηρία ἀνημμένα, ἥτοι ἡ Σελήνη φέγγει τόσον ὅσον θὰ ἔφεγγαν ἂν ἦσαν πυκνῶς ἐμπεπηγμένα ἐφ' ὅλης τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς κηρία ἀνημμένα.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΚΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

Ἐν τῷ 6' τεύχει τῆς ἐν Παρίσις ἐκδιδομένης τριμηνιαίας *Ἐπιθεωρήσεως τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν* (Ἀπριλίου—Ἰουνίου 1888), μεταξύ ἄλλων ἀξιολόγων διατριβῶν καταχωρίσθη καὶ πραγματεία τοῦ κ. Θεοδώρου Ρεῖνᾶχ—οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ τῶν ἀθηναϊκῶν νομισμάτων, περὶ ἧς κρίνομεν καλὸν νὰ εἰπωμέν τινα χάριν τῶν ἡμετέρων ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς *Ἑστίας*. Γνωστὸν δηλαδὴ εἶναι ὅτι ἀπὸ τῶν χρόνων περίπου τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου τὰ ἀθηναϊκά νομίσματα καὶ κατ' ἄλλα μὲν σημεῖα διαφέρουσι τῶν νομισμάτων τῶν προηγουμένων περιόδων, ἀλλὰ μάλιστα καὶ κατὰ τοῦτο ὅτι ἐν τῷ πεδίῳ ἔχουσιν ἀναγεγραμμένα καὶ ὀνόματα δύο ἢ τριῶν ἀρχόντων. Τινες εἰσι οἱ ἀναγραφόμενοι ἀρχόντες; Ἄλλοι μὲν τῶν ἀρχαιολογικῶν ὑπέθεσαν ὅτι εἶναι ὁ ἐκαστος ἐπώνυμος λεγόμενος καὶ εἰς ἄλλος ἐκ τῶν ἐννέα, ὁ βασιλεὺς ἴσως ἢ ὁ πολέμαρχος. Κατ' ἄλλους οἱ ἀναγραφόμενοι ἀρχόντες ἦσαν εἰδικαί τινες ἐπὶ τῶν νομισμάτων ὥσπερ οἱ *tresviri monetales* τῆς Ῥώμης. Ἄλλ' οὐτὶς αἰεὶ εἰσάγει αὐταὶ οὐτὶς ἄλλη τις ἐκ τῶν ἐξερευνησῶν ἡδυνήθη νὰ στηριχθῇ καὶ τὸ πρόβλημα ἐφαίνετο ἄλυτον. Εἰς τὴν κ. Ρεῖνᾶχ φαίνεται ὅτι ὁπορεύει ὀριστικῶς ἡ τιμὴ τῆς λύσεως τοῦ. Οἱ δύο ἀναγραφόμενοι ἀρχόντες, εἶναι *στρατηγοί*, ὁ ἐπὶ τὰ ὅπλα λεγόμενος καὶ ὁ ἐπὶ τὴν παρασκευὴν, εἰς οὗς, ὡς γνωστὸν, κατὰ τοὺς Μακεδονικοὺς χρόνους εἶχε πᾶσα σχεδὸν ἡ ἐξουσία περιελθὴ ἐν τῇ κυβερνήσει τῶν Ἀθηνῶν. Ὅπως οἱ δύο ὑπατοὶ ἐν Ῥώμῃ οὕτως ἦσαν τότε ἐν Ἀθῆναις οἱ δύο στρατηγοί, τὴν θεωρίαν τοῦ δ. κ. Ρεῖνᾶχ βασανίζεσιν ἅμα καὶ ἐπικυροῦν πλην ἄλλων λόγων διὰ τριῶν λίαν πειστικῶν παραδειγμάτων. Ἀναφέρουσιν οἱ συγγραφεῖς ὅτι ἐπὶ Φιλίππου τοῦ ε' βασιλέως τῆς Μακεδονίας ἦσαν *προσάταται* ἐν Ἀθῆναις ὁ Μικίων καὶ ὁ Εὐρυκλείδης, τίνες ὁ μὲν ἀκριβῶς ἀρχὴν ἔρχον οὐδεὶς ἀναστερεῖ. Ἄλλ' εὐτυχῶς κομμάτιον ἐπιγραφῆς πρὸ τινων ἐτῶν ἀποκαλυφθὲν μᾶς διδάσκει ὅτι ἐκ τῶν δύο ἐκεῖνοι ἀνδρῶν, οἵτινες ἦσαν ἀδελφοί, υἱοὶ τοῦ Μικίωνος καὶ Κηρισίειος τὸν δῆμον, ὁ μὲν ἦτο στρατηγός ἐπὶ τὰ ὅπλα, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν παρασκευὴν. Ἄν τώρα λάθωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς πολλὰ σύγχρονα ἀθηναϊκά τετραδράχμια ἔχουσιν ἐν τῷ πεδίῳ ἀναγεγραμμένα τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα, εὐχερῶς θὰ πεισθῶμεν περὶ τῆς ὁρθότητος τῆς θεωρίας τοῦ κ. Ρεῖνᾶχ. Τί δὲ σύμβολον παράκειται εἰς τὰ ὀνόματα τῶν ἐπὶ τῶν νομισμάτων; Οἱ Διόσκουροι σημεῖον ὅτι οἱ δύο πολιτευόμενοι ἦσαν ἀδελφοί, ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ἐμάθομεν. Ἄλλο παράδειγμα. Ὁ Ἀριστίων, ὁ διενεργήσας τὴν πρὸς τὸν Μιθριδάτην συμμαχίαν τῶν Ἀθηναίων, εἶχε συγκεντρώσῃ εἰς ἑαυτὸν πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν καὶ εἶχε τὸν τίτλον εἰς τὸ ἄξιωμα *στρατηγὸς* ἐπὶ τῶν ὀπλων. Ἐπὶ συγχρόνων νομισμάτων φέρονται τὰ ὀνόματα: Ἀριστίων—Φίλων. Ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ὄνομα εἶναι τὸ τοῦ ῥηθέντος στρατηγοῦ ἐπὶ τῶν ὀπλων καὶ ὅχι ἄλλου ἀνδρός εἶναι ἀναμφιβόλως, διότι τὸ παρακείμενον σύμβολον, ὁ Πήγασος, εἶναι αὐτὸ τὸ σύμβολον τοῦ Μιθριδάτου. Ἀλλὰ τίς ὁ Φίλων; Εἶναι πιθανώτατα ὁ ἐκ Λαρίσης Φίλων ὁ κατὰ τοὺς τότε χρόνους ἀρχηγὸς τῆς Ἀκαδημίας. Βραδύτερον τὰ νομίσματα ἔχουσι: *Βασίλει*. *Μιθριδάτης*. Ἀριστίων μὲ ἀνάλογα σύμβολα. Τρίτον παράδειγμα. Ὁ Πλούταρχος ἐν βίῳ Λυκούργου, ἀναφέρει τινὰ Διοκλέα Μελιτιά *ἐπὶ τοῖς ὀπλίταις στρατηγήσαντα* καὶ βιώσαντα

περίπου κατά τού χρόνου τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Καί τῷ ὄντι, ἔχομεν σειράν ὄλων τετραδράκμων, ἐπ' ὧν εἶναι ἀναγεγραμμένον τὸ ὄνομα: Διοκλῆς Μελι. Ὁ δεῦτερος δὲ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἀναγεγραμμένος εἶναι τις Μῆδειος, ἀκριβὼς δὲ Μῆδειον τινα ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος ὡς στενὸν συγγενὴ τοῦ Διοκλέους. Τὸ δὲ ἐπὶ τῶν νομισμάτων σύμβολον ὑπερ παρακείται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Διοκλέους εἶναι ἡ Παρθένος Ἀθηνᾶ: λέγει δὲ ὁ Πλούταρχος, ὅτι ἡ μήτηρ τοῦ Διοκλέους ἔβαινε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της ἱέρεια της Ἀθηνᾶς. Ἀλλ' ἱκανά εἶναι ταῦτα περὶ τοῦ πράγματός.

Σ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 21 Ὀκτωβρίου.

Διηκριτέα τελοῦνται ἐν Ἀθήναις αἱ ἐορταὶ ἐπὶ τῇ Εἰκοσιπενταετηρίδι της Βασιλείας Γεωργίου. Ὁλόκληρος ἡ πόλις τὴν μὲν ἡμέραν εἶνε σηματοστόλιστος τὴν δὲ νύκτα πλουσίως φωταγωγημένη.

— Χθὲς ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἐναρκτις της Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως. Τὸν πανηγυρικὸν ἀπήγγειλεν ὁ πρόεδρος της Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Στ. Αραγὼν. Προσεφώνησαν δὲ τινὰ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ κ. Κ. Ζάππας.

— Ἀπὸ της προχθὲς ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν φιλοξενεῖ τὸν μέγαν ἐθνικὸν εὐεργέτην Κωνσταντῖνον Ζάππαν, ἐλθόντα ὅπως παραστῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ζαππείου μεγάρου. Ἡ γενομένη πρὸς τὸν μέγαν πολίτην ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως, τῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ ἦν ὅλως ἐξαιρετικῇ.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐκηρύχθη ἐπίσημως ἡ ἐναρκτις τῶν ἐργασιῶν της Γ' συνόδου της ΙΑ' Βουλευτικῆς περιόδου. Τὴν ἐναρκτιν ἐκήρυξεν αὐτοπροσώπως ὁ Βασιλεὺς ἐκφωνήσας τὸν ἑξῆς ὕψιστην σημασίας λόγον:

Κύριοι Βουλευταί,

Ἄσμενος ἀεὶποτε παριστάμενος ἐνώπιον τῶν ἀτιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ὑπ' ἐξαιρετικῆς κατέχομαι εὐφροσύνης καὶ συγκινήσεως, προσταγορεύων ὑμᾶς ἐρέτος, κατὰ τὴν τρίτην ταύτην νομοθετικὴν Σύνοδον. Τὰ αἰσθητά ταῦτα καθιστᾷ ἐνόητα σύμπτωσις οἰκονομικῶν συμβάτων, ἅτινα ἐφαίρουν τὸν βασιλικὸν Μοῦ Οἶκον, καὶ ἡ ἐπικειμένη ἐορτῇ, ἥτις δονεῖ τὰς μυχιαστάς χορδὰς της καρδίας Μοῦ, συνοψίζουσα ἐνώπιον Μοῦ τὰς ἀναμνήσεις εἰκοσιπενταετοῦ Βασιλείας, καθ' ἣν Δυναστεία καὶ ἔθνος συνεζυμώθησαν, ἐν πονηραῖς καὶ ἐν ἀγαθαῖς ἡμέραις. Ἀνατρέχων κατὰ τὴν ὁρὰν ταύτην εἰς τὸ παρελθὸν καὶ εἰς τὴν πρώτην Μοῦ παράστασιν ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἀγάλλομαι βλέπων πραγματοποιήσεως τὰς ἐλπίδας, ἐφ' αἷς μόλις ἐφῆδες, ὥρῳσα τὴν συνταγματικὸν ὅρκον, ἐν πιστῶς ἐτήρησα καὶ ἐγγυμῶν πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὅστις Μὲ ἐνίσχυσε δι' ἀναλλοιώτου ἀγάπης καὶ πίστεως, καὶ πρὸς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, ἥτις ἡδύοχησε νὰ Μὲ ἐκλέξῃ ὄργανον τῶν ἀγαθῶν Αὐτῆς βουλευμάτων πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀναδεικνύουσα Μετ' ἡμῶντα ἔθνος ὁργάνους εἰς πρόδοον καὶ μεγαλοῦριαν.

Κατὰ τὰς παρμονὰς της ἐορτῆς, ἣν μέλλω νὰ συνεορτάσω μετὰ τοῦ ἔθνους, ἐπὶ τῇ σύλληψι: εἰκοσιπενταετοῦς περιόδου τάδεως καὶ ἐνυμνήσας, εὐτυχῆς λογίζομαι ἀγγέλλων ὑμῖν, ὅτι ἡσφαλίσθη τὸ μέλλον της Δυναστείας καὶ ἐπληρώθη πόθος ἐθνικὸς διὰ τῶν ἀρραβῶνων τοῦ προσφίλους υἱοῦ καὶ Διαδόχου Μοῦ μετὰ της Δ. Υ. της Ἑγεμονόπαιδος Σοφίας, ἀδελφῆς τοῦ Βασιλέως της Γρωσσίας, καὶ Γερμανοῦ Αὐτοκράτορος. Τὸν δεσμὸν τοῦτον μετὰ κραταιᾶς καὶ ἐνδόξου δυναστείας συνῆψεν αὐθόρμητος στοργή, ἐπιτυχέστερον δ' αὐτοῦ δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ συναρμόσῃ ἡ πολιτικὴ φρόνησις.

Κατὰ τὴν ἀπουσίαν ὑμῶν, Κύριοι Βουλευταί, ὁ Βασιλικὸς Οἶκος ἡλγολήθη καὶ δι' ἑτέρου χαρμῶντος γεγενῶτος της γεννήσεως νέου Βασιλόπαιδος, ὅστις ἐκλήθη Χριστοφόρος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν προσεχῶν ἐορτῶν της εἰκοσιπενταετηρίδος ἔλαβον παρὰ πλείστων ἡγεμόνων καὶ κυβερνητῶν ἐθνῶν κρατῶν τεκμήρ α ἐνδοξοφρονίας καὶ φιλίας, ἅτινα ἐνέπλησαν εὐγνωμοσύνης τὴν καρδίαν Μοῦ, καθὼ ἀποδεικνύοντα ὅτι αἱ διεθνεῖς ἡμῶν σχέσεις, οὐ μόνον διατε-

λοῦσιν ἀτάρακτοι, ἀλλὰ καὶ προσλαμβάνουσιν ὀθιμέραι χαρακτῆρα ἐμπνεότα τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ φιλονομία καὶ οἱ πρὸς πλήρη ἀνακταίνισιν ἀνδρικοὶ ἀγῶνες τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν μένουσιν ἀπαρτηρητοὶ ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ κρητῆρῳ.

Ἀλλὰ καὶ ἐν ὑπάρχει τις ὁ δυσπιστὸν πρὸς τὴν ἀθόρυβον ἐργασίαν, ἣν διὰ στερεᾶς ἀποφάσεως βαθμιαίως ἐπιτελούμεν, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνοίγονται αἱ πύλαι της Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως, καὶ ἐκεῖ θὰ προσκαλέσμεν θαρραλέως τοὺς μὴ λησμονοῦντας κατὰ πόσων δυσχερειῶν ἐπαλαίσμαεν ὅπως κρίνωσιν, ἐὰν καθυστερῶμεν ἐν τῇ ἀμίλλῃ της προόδου.

Ἡ ζωτικὴ της τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐξεδηλώθη καὶ ἐν τῷ σταδίῳ της οἰκονομικῆς ἀναπλάσεως διὰ της πλήρους ἐπιτυχίας τῶν μέτρων, δ' ὧν ἡ κυβερνήσις Μοῦ ἐπεζητήσε τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐπιτευχθέντος τοῦ γονίμου τούτου εἰς μεγάλα ἀποτελέσματα γεγονότος, διὰ της αἰσθαυμάστου ἐβελουσίας τοῦ λαοῦ, οὐ μόνον χριστάμεθα εὐπρόσπῳ: ἐνώπιον τῶν ἐξαρτῶντων τὸ μέλλον τῶν ἐθνῶν ἀπὸ της οἰκονομικῆς αὐτῶν εὐεξίας, ἀλλὰ καὶ παρέχονται διὰ της κραταιώσεως της δημοσίας πίστεως εἰς τὴν κυβερνήσιν Μοῦ τὰ μέσα, ὅπως ἐφαρμόσῃ ἐν ὥρᾳ εὐθέτω, σχέδια ἄγοντα εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ βάρους τῶν δημοσίων ὑποχρεώσεων. Ἡ σχετικὴ δὲ αὕτη εὐπορία ἐπιτρέπει αὐτῇ καὶ ἀπὸ τοῦδε νὰ μεριμνήσῃ συντονώτερον περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἐξ ἐνός μὲν νὰ συμπληρώσῃ τὸ σύστημα τῶν δημοσίων ἔργων καὶ νὰ διψιλέτῃ ἀρότερα τὰ ἀγαθὰ της συγκοινωνίας καὶ της στο. χιῶδους παιδεύσεως, ἐξ ἄλλου δὲ νὰ υποβάλλῃ ὑμῖν σειράν ὄλων νομοθετημάτων, ὑποβλεπόντων εἰς ἀναμόρφωσιν της οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν δήμων καὶ εἰς τὴν ἐν γένει εὐτακτετέραν διαρρύθμισιν τῶν δημοτικῶν πραγμάτων. Ἐὰν ἡ ψῆφος της Βουλῆς ὑπάρξῃ εὐμενῇ, τὰ διαπύλια τέλη θὰ καταργηθῶσι καὶ, διὰ νέων φορολογικῶν συνδυασμῶν, εἰς μὲν τοὺς πενούμενους ἐκ τῶν δήμων θὰ χορηγηθῶσιν ἐπαρκεῖς πόροι, εἰς δὲ τοὺς πτωχεύοντας ἐξ αὐτῶν θὰ εὐκολυνθῇ ἡ ἐκτέλεσις εὐρέως προγράμματος δημοφιλῶν ἔργων. Εἰδικὸς πόρος μέλλει νὰ ἀφιερωθῇ εἰς ἀπόκτησιν γενναίου κεφαλαίου προωρισμένου εἰς ἀνέγερσιν ἐν βραχυτάτῃ διορίᾳ καὶ πανταχοῦ τοῦ κράτους εὐπρεπῶν δημοτικῶν Σχολείων, ὅπου θὰ δυνήθῃ νὰ καρποφορήσῃ ἡ νῦν φερόμενος δημοτικὴ διδασκαλία. Προσεῖτε δὲ, ὅπως περιφρουρηθῇ τελειότερον ἡ δημοσία ἀσφάλεια, ἔτερον νομοσχέδιον διαρρυθμίζεῖ ἐπὶ νέων βάσεων τὰ της δημοτικῆς Ἀστυνομίας, ἀσκουμένης ἐντονώτερον της ἐπιθελήσεως της κεντρικῆς ἐξουσίας.

Ἐξασφαλίσασα κατ' ἄλλον τρόπον ἐκ τῶν αὐτῶν φορολογουμένων τάξεων ἀναλόγους πόρους ἐσκέφθη προεῖτε ἡ κυβερνήσις Μοῦ νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν συγκοινωνίαν διαρκοὺς ἐνοχλήσεως, καταργοῦσα τὸν ἐκ τῶν διαδίων φόρον βαθείας δὲ μελέτης ἡξίωσε τὸ ζήτημα της ἐπεκτάσεως της σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας διὰ της συμπληρώσεως καθ' ἀπάσας τὰς διεσθύνσεις τοῦ συμπλέγματος της Πελοποννήσου καὶ της παραχωρήσεως εἰς φερέγγυν ἐταιρίαν τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος της μεγάλης εὐρωπαϊκῆς ἀρτηρίας.

Ἀλλὰ δὲν θὰ προήγετο προσηκόντως ἡ δημοσία εὐημερία, ἐὰν καταβαλλομένη πάσης φροντίδος πρὸς τελείωσιν τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου, παρημελεῖτο ὅλως τὸ ζήτημα της συχνῆς ἐρημώσεως προσοδοφόρων ἐπαρχιῶν διὰ της ὑπερχειλίσσεως ποταμῶν, ὅτινες μεταποιοῦνται εἰς ὄργανα καταστροφῆς, ἐνῶ, τεχνικῶς διευθετούμενοι θὰ καθίστανται πηγὴ εὐπορίας. Ἡ κυβερνήσις Μοῦ ἡσυχολήσῃ εἰς παρασκευὴν συστήματος ὄλου ὑδραυλικῶν ἔργων, περιλαμβάνοντος σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα, πρὸς τακτοποίησιν ῥοῆς ποταμῶν καὶ ἀποξήρανσιν λιμνῶν καὶ τεματίων, βαίνουσα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ἀπὸ τῶν σπουδαιότερων πρὸς ἥττον ἐπιέγοντα. Ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπιγεγυῖται ἐκρίθησαν τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ ὑδραυλικά ἔργα, περὶ ὧν μέλλει νὰ ὑποβληθῇ ὑμῖν εἰδικὸν νομοσχέδιον, ἐξ οὗ ἀπεκδεχόμεθα τὴν γεωργικὴν ἀκμὴν της εὐφόρου ἐκείνης χώρας.

Ἐξείρων οὕτω τὰς ὑπὲρ της ὕλικῆς εὐζωίας τοῦ τόπου προσταθείας της κυβερνήσεώς Μοῦ, δὲν λησμονῶ ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι μόνον ἑμπορικὸν καὶ γεωργικόν, ἀλλὰ καὶ στρατιωτικόν καὶ ναυτικόν ἔθνος, καὶ διὸ δυσκόλως θὰ ἐπείθετο νὰ μεριμνήσῃ περὶ μόνου τοῦ παρόντος, ἐν ὀλιγοῦρα τοῦ μέλλοντος. Παρακολοῦθῶν τὴν ἐν τῷ στρατῷ της ἐπὶ τῆς θαλάσσης γενομένην ἐργασίαν, ἀσμένως διαβεβαίω ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νέων ὁργανισμῶν παρέχει ὀθιμέραι μείζονα σύστασιν καὶ εὐρωστίαν εἰς τὸν γερσατὸν ἡμῶν στρατὸν καὶ ἀναπτύσσει τὸ στρατιωτικὸν αὐτοῦ